

om, at min Opfattelse ikke ganske kan være dikteret af en forblindende Kjærlighed til den By, jeg har den Ære at repræsentere.

Tauber: Jeg for mit Bedkommende agter at stemme for, at det paagjældende Provindsarkiv skal være i Aarhus og ikke i Viborg. Jeg tror ikke, at det med en Foranstaltning af denne Art er muligt at blæse aandeligt Liv i Viborg. Jeg anser det snarere, i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem fra Aarhus (Pöngel) udtalte, for uskifteligt og rigtigt, at man søger at sammentrænge Organerne for det aandelige Liv i Sylland, forsaavidt der skal være saadanne i denne Landsdel, paa det Punkt, som nu er Syllands Centralpunkt og i højere og højere Grad vil blive det. Paa den Maade ville de komme til at støtte hinanden og tilige paa den fuldigste Maade komme til at paavirke den paagjældende Provinds' Befolkning. Mellem de aandelige Institutioner, som findes i Viborg, nævnte den sidste ærede Taler Sindsygeanstalten. Jeg skal nu lade staa den, hvorvidt det i en særlig Grad kan kaldes en aandelig Institution. Den ærede Taler ansførte jo, at han derved sigtede væsentlig til den lægevidenskabelige Undervisning, som er forbunden dermed. Jeg tror nu ikke, at Viborg Sindsygeanstalt kan ansføres som Exempel i saa Henseende, thi den er som bekendt for Uhelbredelige, og der er ikke noget særligt videnskabeligt Lægetilsyn forbunden dermed, i alt Fald ikke i noget hunderligt Omfang. Derimod findes der netop ganske umiddelbart ved Aarhus en Sindsygeanstalt for Helbredelige, med hvilken der selvfølgelig er forbunden en betydelig lægevidenskabelig Virksomhed i den paagjældende Retning. Lige saa godt som man nu opstiller Viborg som det Sted, hvor det aandelige Liv i Sylland skal sammentrænges, hvad enten det vil derhen eller ei, lige saa godt, ja med større Ret, kunde man for Sjællands Bedkommende, opstille Roskilde. Roskilde er ikke blot Sjællands, men Danmarks gamle Hovedstad, hvor i de forbigangne Aarhundreder det aandelige Liv var sammentrængt eller i alt Fald havde sit væsentligste Midtpunkt, og det ikke blot for Sjælland men for en langt større Del af Landet. Men de Forsøg, man har gjort paa at gjøre Roskilde til en Hjelpehovedstad for Verne, ere dels falden uheldige ud, og dels vistnok ogsaa opgivne nu med god Føie. Det sidste større Forsøg i den Retning fandt jo Sted ved Stænderinstitutionen, hvor man henlagde Stifternes Stænderforsamling til Roskilde, ligesom den iøjfeste Stænderforsamling til Viborg. Men ligesom selve Stæ-

derinstitutionen var, jeg vil ikke sige en forseilet, men en i mange Henseender uheldig og utilstræffelig Institution, saaledes var det ogsaa netop af Frygt for de store Stæder, hvor den største og vigtigste Paavirkning kunde finde Sted paa Stænderne, at man valgte Roskilde og Viborg som Sædet for disse Institutioner. Det var jo netop, fordi man ikke vilde have dem i Kjøbenhavn paa Grund af den stærke aandelige Paavirkning, de vilde faa der. Paa samme Maade henlagde man den for Sylland til Viborg for at have det i den fjerneste Afkrog, man kunde finde i Sylland hvor de kunde sidde upaavirkede af de store Strømninger i Tiden. Men man er som sagt heldigvis kommen bort fra disse Forsøg for Roskildes Bedkommende, og jeg vil haabe, at man ikke kommer tilbage til dem for Viborgs Bedkommende. Jeg kunde ønske at stille et Spørgsmaal til det ærede Udvalg og den høitærede Minister. Det er, hvorfor Udvalget og Ministeren vil tage det Exemplar, som nu afleveres til Universitetsbibliotheket, fra dette og sende det ud til Provindsarkiverne, naaget det kongelige Bibliothek faar to Exemplarer. Jeg tror ikke, at det ærede Udvalg, i alt Fald efter Ordførens Ytringer i Dag, var tilstræffelig opmærksom paa, at det kongelige Bibliothek faar to Exemplarer af alle Blade, Universitetsbibliotheket kun et. Hvad var saa rimeligere, end at man lod et af de tre Exemplarer vandre ud til Kredarkiverne, men lod de to øvrige Exemplarer blive fordelte mellem de to nævnte Bibliotheker om ikke af anden Grund, saa af Hensyn til Ildbrandsfaren; thi skulde et af disse Bibliotheker, hvad Himlen afvende, afbrænde, saa vil det andet dog bevare den Skat, som er nedlagt i den danske Bladlitteratur.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem (Tauber) rettede til mig, hvorfor man ikke hellere skulde borttage et af de Exemplarer af Provindsbladene, som opbevares i det tgl. Bibliothek, fremfor at lade det Exemplar af disse Blade, som opbevares paa Universitetsbibliotheket gaa ud til Kredarkiverne, kan jeg kun svare, at Universitetsbibliotheket har anmodet om at blive fri for Opbevaringen af disse Blade, som for dette ingen Interesse har, og som tager en aldeles uforholdsmæssig Plads, og, som det vil være de Herrer bekendt, er Pladsen paa Universitetsbibliotheket overordentlig indskrænket. Derimod har Universitetsbibliothekets Bestyrer anmodet om at beholde de Kjøbenhavnske Blade og Ugeblade af praktiske